

Motion till riksdagen

1988/89:So524

av Marianne Andersson och Rosa Östh (båda c)

Tandimplantat enligt den s.k. Brånemarksmetoden

Enligt epidemiologiska undersökningar finns det nästan 1 miljon helt eller delvis tandlösa människor i Sverige. Många av dessa klarar sin tandlöshet genom avtagbara proteser eller annan typ av konventionell tandvård. Många patienter har dock ett så avancerat oralt handikapp att konventionell behandling icke är möjlig. Besvären är ofta av såväl funktionell som psykosocial karaktär. Man uppskattar denna grupp av oralt handikappade människor till ca 100 000 i Sverige.

Tandvårdsförsäkringen täcker en stor del av behandlingskostnaden om behandlingen utförs av tandläkare med en för ändamålet godkänd kompetens. Dessa tandläkare som ofta är specialister i oral kirurgi resp. oral protetik har självfallet ett bredare behandlingspanorama än implantatbehandling att utföra. Deras resurser står därför icke i proportion till behandlingsefterfrågan.

En nyligen genomförd undersökning på socialstyrelsen visar att det i dagsläget finns ca 5 400 patienter i specialisttandvårdens kösystem.

Att kön inte är längre mot bakgrund av det potentiella vårdbehovet är icke så märkligt mot bakgrund av att väntetiden i många fall uppgår till 2-3 år, i några fall betydligt längre.

Implantatbehandling enligt Brånemarkmetoden är en utomordentligt säker behandlingsform med mycket god prognos dokumenterat upp till 20 år. Kostnaden för patienter samt den potentiella samhällsekonomiska vinsten utreds för närvarande i ett arbete av Göran Karlson vid centrum för utvärdering av medicinsk teknologi, Linköpings universitet.

Många patienter har vittnat om en totalt förändrad livssituation efter erhållen behandling.

Tyvärr står allt för många i långa, tröslösa köer och är därmed utestängda från möjligheten att erhålla rehabilitering och en förändrad livssituation.

Situationen för dessa blyxtbelyser det förhastade i att lägga ner tandläkarutbildningen i Malmö. De nya och mer komplicerade behandlingsmetoderna är ett av skälen till att tandläkarbehovet är större än vad regeringen trodde vid tiden för beslutet. Centern har i en annan motion krävt att utbildningen ska återinrättas.

Enligt vår uppfattning är det av stor vikt att fler tandläkare får utbildning så att de har kompetens att utföra denna behandling.

Hemställan

Mot. 1988/89

So524

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av fler tandläkare med kompetens att behandla patienter enligt den s.k. Brånemarksmetoden.

Stockholm den 25 januari 1989

Marianne Andersson (c)

Rosa Östh (c)